

Hemligheten

Igår, idag, imorgon är jag aldrig ensam.
Du går med mig steg för steg, om jag vill eller inte.
Hur skulle jag beskriv dig?
Jag ger dig så många olika namn.
Ett sätt att beskriver dig är som en biskvi,
du kan vara tung som grädde eller tunt som papper.
Ditt pålägg är krämig som ost med den lite fruktiga, sötmade av marmeladen.

Du är mitt allt och du är ingenting för mig.
Även om min existens behöver dig,
så klarar jag mig själv.
Utan dig så är jag allt och ingenting.

Ditt namn lyser upp i alla färger.
Ljuden av din låt sjungs genom alla murar.
Dimmig men också klar är min åsikt om din ansikten.
Vad skulle jag göra utan dig?
Ja, det vet jag, eller?
Du är motsatsen till mig själv,
Som en spegel av den otroliga sanningen.

Din väg är lång som rötter böja sig i jorden.
Snaran som fasta sig och släppa inte av.
Ditt mål är fluffigt som moln i himlen.
Men samtidigt så lätt att falla ner.

Du själv får ingen förklaring.
Men dem vet vem du är.
Vad räknas mest: vår rimlighet eller vi?
Du låter nästan som en tapaskväll på fredagen.
Många goda saker kan man välja av.
Ett bord fullt av skiljaktighet i sin variant.
Alla är mätta redan av att kolla på dig, denna tapaskväll.

Om jag skulle säga att en blomma speglar din själ,
so måste jag ljuga.
En tre det passar,
gammal som tid, stor men fortfarande liten.

Du själv byggs som ett hus.
Utseendet är fint och rik av historia.
Inomhus då är det mörkt och tomt.
Fasaden som byggs upp över tid,
smulas när som ett kex i rivande händer.
Kan jag vispa dig som grädde till glass?
Eller vill du smälta ner bredvid den mörka kladdkakan?

Ironi håller händer med sarkasmen.
Som en kaffe behöver mjölk.
Du är min vän, min familj, min lärare, min fiende, min examen.
Dem vet vem du är.

Igår, idag, imorgon är jag aldrig ensam.